

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010732
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6715010732.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní otca obžalovaného Q. W., nar. XX.XX.XXXX a obžalovaného Q. W., nar. XX.XX.XXXX proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 16.02.2017 v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 24.11.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 16.02.2017 v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/162/2015 zo dňa 24.11.2017 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému Q. W..

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného Q. W., nar. XX.XX.XXXX podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. d), l), k), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 3, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výrok o náhrade škody vo vzťahu k obžalovanému Q. W. zostáva zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom spolu s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Zvolen bol obžalovaný Q. W. sčasti spoločne s ďalšími spoluobžalovanými uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.06.2014 v čase o 04.00 hod. v meste Krupina, okres Krupina na Ul. Kmeťová fyzicky napadli J. A., nar. XX.XX.XXXX, V. A., nar. XX.XX.XXXX a P. A., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcom verbálnom konflikte, ktorý svojimi výrokmi vyvolal Q. Peška, Q. V. chytil J. A. oboma rukami pod krk a začal ho škrtiť a vzápätí ho tiež retiazkou, ktorú mal pri sebe omotanú okolo rúk od chrbta začal škrtiť aj V. V., pričom ho aj niekoľkokrát udrel päsťami do oblasti tváre, kde v ďalšom útoku na J. A. sa im snažili zabrániť V. A., A. A. a D. V., ktorá sa snažila svojich synov zobrať domov, kde vzápätí z tohto domu vybehol Q. W. držal v ruke asi 50 cm dlhú železnú rúru a V. V. mal pri sebe bližšie nezistený predmet asi teleskopický obušok, ktorými predmetmi sa zaháňali na tam prítomných J. A., V. A. a P. A., pričom opätovne napadli J. A. tým spôsobom, že Q. W. ho udrel železnou rúrou do oblasti hlavy, po čom tento spadol na zem a zostal kľačať, kde dostal ďalší úder do chrbta, do oblasti ľadvín, následne

sa Q. W. železnou rúrou zahnal na V. A. tým spôsobom, že železnou rúrou mu smeroval do oblasti oka, čo si V. A. vykryl rukou, kde úderom sa mu z tohto dôvodu poškodili hodinky, vzápätí sa však začal brániť, avšak následne mu Q. W. udrel železnou rúrou do hlavy, do vlasovej časti, v dôsledku čoho sa mu podlomili kolená a spadol na zem, kde sa ho snažila brániť P. A., avšak Q. W. sa aj na túto začal zaháňať, preto táto začala utekať, avšak keď ju dobehol strčil ju na zem a takýmto konaním spôsobili J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/X zranenia a to otras mozgu ľahkého stupňa, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou v strede temena hlavy, zmliaždenie v driekovej oblasti a zmliaždenie predlaktia vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní, V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX zranenia a to otras mozgu ľahkého stupňa, zmliaždenie predlaktia vpravo, zmliaždenie predlaktia vľavo a tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní a P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX zranenia to podvrtnutie v medzičlánkovom kĺbiku ukazováka vľavo, zmliaždenie a škrabanec predlaktia vpravo, povrchovú ranu a zmliaždenie kolena vpravo a zmliaždenie a škrabance členka vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 6 dní,

Bol za to odsúdený podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., § 36 písm. d), l), k) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej P. A. bolestné vo výške 606,40 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný spoločne s V. V. a Q. V. zaviazaný k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným :

- J. A. bolestné vo výške 1.400,80 Eur,
- V. A. bolestné vo výške 1.153,60 Eur,
- Dôvere ZP, a.s., škodu vo výške 1.333,21 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených J. A. a V. A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal otec obžalovaného Q. W. st. v zákonnej lehote odvolanie do výroku o treste, ktoré bližšie nešpecifikoval. Proti doplňujúcemu rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré smerovalo do výroku o treste. Odvolanie zdôvodnil tým, že urobil vyhlásenie o tom, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku, poukázal na poľahčujúce okolnosti, a to na priznanie, vek blízky mladistvým a čiastočné nahradenie škody. Ako ďalej uviedol, ku konaniu bol vyprovokovaný poškodenými, voči ktorým bolo v súvislosti s prejednávanej vecou vedené trestné stíhanie na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 5T/162/2015. Tohto trestného činu sa dopustil v štádiu pokusu. Kolektív spolupracovníkov ponúkol za neho záruku. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a tiež doplňujúci rozsudok a uložiť mu primeraný peňažný trest, za prijatia spoločenskej záruky.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Na úvod je potrebné uviesť, že obžalovaný urobil pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku a súd jeho vyhlásenie prijal. Čo sa týka viny, preto okresný súd dokazovanie nevykonal. Odvolatelia podali odvolanie tiež len do trestu a preto aj prieskumná povinnosť krajského súdu bola zameraná na uloženie trestu.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti byť vinným zo žalovaných trestných činov, správne ukladal okresný súd úhrnný trest odňatia slobody v zmysle prísnejšieho ustanovenia za zbiehajúce sa trestné činy (nepoužil však správne ustanovenie pre ukládanie úhrnného trestu, pretože použil

ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom mal použiť ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák.). Toto pochybenie krajský súd však napravil.

Obžalovanému v zmysle prísnejšieho ustanovenia bolo potom možné uložiť trest odňatia slobody na 4 až 10 rokov. Vzhľadom na poľahčujúce okolnosti i ďalšie okolnosti správne okresný súd použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu.

Reagujúc na odvolania je potrebné uviesť, že okresný súd nezobral náležite v úvahu najmä okolnosti prípadu. Z trestného spisu je nepochybné, že poškodení v danej trestnej veci J. A. a V. A. boli tí, ktorí začali konflikt so spolupáchateľmi obžalovaného. Bol to obžalovaný, ktorý sa síce neadekvátne zapojil do konfliktu, avšak v snahe vystúpiť na podporu spoluobžalovaných. Jeden zo spoluobžalovaných utrpel zranenie od úderu boxerom od V. A., a to zlomeninu nosa. Je potrebné vidieť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a urobil vyhlásenie o spáchaní trestnej činnosti, trestnú činnosť oľutoval, čoho prejavom je aj to, že sčasti nahradil škodu a trestnej činnosti sa dopustil vo veku blízkemu mladistvým. Nemožno nevidieť, že za nápravu obžalovaného bola podaná aj spoločenská záruka spolupracovníkov, ktorí obžalovaného vnímajú pozitívne. Túto síce nebolo možné prijať, lebo obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe, ale aj táto záruka dokresľuje pracovne osobnosť obžalovaného.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný prejednávanej trestnú činnosť spáchal dňa 14.06.2014, teda po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/114/2014 zo dňa 04.06.2014, ktorým bol odsúdený k podmienenému trestu a k trestu zákazu činnosti a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/23/2015 zo dňa 16.09.2015, ktorým mu bol ukladaný súhrnný trest a bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/114/2014. Na prvý pohľad sa potom javí, že bolo potrebné ukladať súhrnný trest. V zmysle zaužívanej súdnej praxe však ak bol obvinenému uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný vinným z trestného činu spáchaného po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, nejde v poslednom prípade (tak ako je tomu i v danej veci) o súbeh trestných činov, ale ide o recidívu a bolo preto potrebné ukladať samostatný trest.

Správne si teda počínal okresný súd, keď ukladal trest samostatný, avšak ten po použití zmierňovacieho ustanovenia, vzhľadom na vyššie uvedené kritériá, bol neprimerane prísny. Krajský súd preto po zrušení výroku o treste sám uložil obžalovanému za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody na 10 mesiacov. Keďže sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe, v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. musel byť tento trest uložený ako nepodmienečný. Nebolo tiež možné prijať spoločenskú záruku podanú za obžalovaného.

Čo sa týka návrhu obžalovaného, aby mu bol uložený peňažný trest, tu je potrebné uviesť, že takýto trest neprichádza v úvahu, pretože ten možno v zmysle § 56 ods. 2 Tr. zák. uložiť len za prečin a v danom prípade sa obžalovaný dopustil aj pokusu zločinu. Tento návrh teda nebolo možné akceptovať, napokon aj ďalšie alternatívne tresty možno uložiť len za prečin.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.